

Colegiul de Disciplină și Etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

HOTĂRÂRE

nr. 3-23/2023

mun. Chișinău

20 ianuarie 2023

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președintele colegiului - Vladislav Guțan

Membrii colegiului - Victor Comerzan

Elena Cazacov

Alexandru Lozan

Pavel Turcan

Oleg Televca

Examinând în ședința publică contestația XXXXXX, privind anularea Deciziei din xx.xx.2022 a Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, din motivul că nu au fost identificate temeieri de tragere la răspundere disciplinară

A CONSTATAT

La data de xx.xx.2022 a fost emisă Decizia Inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Mircea Roșioru, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, din motivul că nu au fost identificate temeieri de tragere la răspundere disciplinară.

La xx.xx.2022 domnul XXXXXX a înaintat la Procuratura Generală o plângere, pe faptul pretinsei abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul XXXXXX, XXXXXX. Procuratura Generală și-a declinat competența în favoarea Consiliului Superior al Procurorilor care, la rândul său, a redirecționat sesizarea menționată *supra*, pentru verificare, Inspecției procurorilor, unde a fost înregistrată la data de xx.xx.2022 fiindu-i acordat nr. de corespondență xxx.

La xx.xx.2021 domnul XXXXXX, în interesele XXXXXX, a înaintat Procuraturii mun. Chișinău, o sesizare cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, înregistrată cu nr. xxx. În rezultatul examinării sesizării, la xx.xx.2021, procurorul din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, oficiul XXXXXX, XXXXXX, a emis o ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal.

Ordonanța din xx.xx.2021 a fost contestată în ordinea art. 299/1 CPP procurorului ierarhic superior. Prin ordonanța adjunctului procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, XXXXXX, din xx.xx.2021, plângerea XXXXXX, în interesele lui XXXXXX și plângerea lui XXXXXX, au fost respinse ca neîntemeiate.

Potentul menționează că, în ședința de judecată din xx.xx.2022 și-a susținut plângerea. Totodată, procurorul XXXXXX a dat indicații polițistului că, fapta săvârșită, constituie o contravenție administrativă, dar nu o faptă penală. Anume ofițerul de urmărire penală XXXXXX a indicat în raportul său că fapta constituie o contravenție

administrativă, concluzie cu care a fost de acord procurorul ierarhic superior XXXXXX, însă în realitate nu au fost interogați conform legii persoanele XXXXXX și XXXXXX - administratori ai XXXXXX, care [...].

La caz, procurorul XXXXXX nu doar că a amânat nejustificat ședințele de judecată din inițiativa sa din xx.2021, ci timp de aproximativ x de zile, nemotivat nu s-a prezentat în ședințele de judecată fixate și, intenționat, ilegal, nu și-a îndeplinit atribuțiile, întrucât pe întreaga perioadă de aproximativ x, nu a prezentat instanței materialele cauzei penale, deși judecătorul de instrucție XXXXXX în mod expres l-a atenționat pe procurorul XXXXXX că aceste materiale lipsesc. Petentul consideră că, neprezentarea materialelor în ședință de către procurorul XXXXXX, constituie o neglijență în serviciul său, inclusiv o abatere disciplinară.

Totodată, după finalizarea ședinței de judecată, procurorul XXXXXX a întrebât judecătorul de instrucție dacă înregistrarea audio a ședinței de judecată a fost sistată, iar după ce i s-a confirmat acest fapt, procurorul XXXXXX s-a apropiat de locul unde stătea dumnealui și, în mod agresiv, a început să-l înjure cu cuvinte necenzurate, numindu-l, de câteva ori, în limba rusă: „ XXXXXX”, „ XXXXXX”.

Ca martori oculari la fapta de injurie din partea procurorului XXXXXX în adresa Dânsului, au fost atât judecătorul de instrucție XXXXXX și greșierul XXXXXX, cât și alte x persoane terțe, ce au intrat în altă ședință de judecată preconizată de către judecătorul XXXXXX.

Ca răspuns la acțiunile ilegale ale procurorului XXXXXX, i-a comunicat că, acestuia ar trebui să-i fie rușine în virtutea deontologiei sale profesionale ce-i interzice comiterea faptelor amorale, cât și datorită vârstei sale mai înaintate cu xx ani decât a procurorului respectiv, la ce ultimul, a continuat acțiunile sale de injurie față de persoana sa, spunându-i, în limba rusă: XXXXXX. După aceasta, judecătorul XXXXXX i-a făcut observație procurorului XXXXXX să înceteze acțiunile sale amorale, ultimul ieșind din sală.

Fără a preciza ce abatere disciplinară prevăzută de art.38 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură ar fi fost comisă, domnul XXXXXX solicită ca procurorul XXXXXX să fie tras la răspundere contravențională și disciplinară, atât pentru acțiunile sale amorale de injurie admise în flagrant în sala de ședințe, cât și pentru neglijență în serviciu - ce a determinat amânarea nejustificată a ședințelor de judecată, respectiv tergiversarea procesului din partea sa.

Din analiza materialelor administrate, se constată următoarea stare de fapt:

La xx.xx.2021, în Registrul Nr.1 de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a IP XXXXXX, a DP mun.Chișinău, a fost înregistrat procesul penal nr. XXXXXX, pornit în baza plângerii cet. XXXXXX, pe faptul pretinselor acțiuni ilegale ale lui XXXXXX, XXXXXX și factorilor de decizie ai companiei XXXXXX, care [...].

În baza materialelor acumulate și a raportului ofițerului de urmărire penală XXXXXX, la xx.xx.2021, prin ordonanță, procurorul în Procuratura mun.Chișinău, oficiul XXXXXX, XXXXXX, a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal nr. XXXXXX, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

La xx.xx.2021 ordonanța menționată *supra* a fost contestată atât de către XXXXXX, în interesele petentului XXXXXX, cât și de către XXXXXX.

Prin ordonanța procurorului ierarhic superior, XXXXXX, din xx.xx.2021,

plângerea avocatului XXXXXX, depusă în interesele cet. XXXXXX, cât și cea a lui XXXXXX, au fost respinse ca neîntemeiate, astfel fiind menținută legalitatea ordonanței din xx.xx.2021.

Nefiind de acord cu soluțiile procurorilor din xx.xx.2021 și xx.xx.2021, avocatul XXXXXX, în interesele cet. XXXXXX, la xx.xx.2021, le-a contestat în ordinea art.313 Cod de procedură penală (*control judiciar al fazei prejudiciare*). Potrivit informației de pe portalul Judecătoriei Chișinău, dosarul nr. XXXXXX a fost înregistrat la data de xx.xx.2021, cauza fiind repartizată pentru examinare judecătorului de instrucție XXXXXX, care a fost asistat de grefierul XXXXXX.

La fel, din datele ce se conțin pe același portal al Judecătoriei Chișinău, ședințele de judecată au fost stabilite în următoarea consecutivitate: xx.xx.2022 - ședință amânată; xx.xx.2022 - ședința nu a avut loc; xx.xx.2022 - ședință amânată; xx.xx.2022 - ședință amânată; xx.xx.2022 - ședința a avut loc; xx.xx.2022 - ședință întreruptă.

Din examinarea proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, se constată următoarea stare de lucruri:

- ședința din xx.xx.2022 a fost amânată la cererea avocatului;
- ședința din xx.xx.2022 a fost amânată la cererea procurorului. Concomitent, același act procedural demonstrează lipsa din ședința și a petiționarului XXXXXX.

- ședința din xx.xx.2022 a fost una lucrativă, în care părțile s-au expus pe fondul plângerii. Ședința a fost amânată la cererea avocatului XXXXXX, care a insistat pe prezența petiționarului XXXXXX.

- ședința din xx.xx.2022 a fost lucrativă, avocatul XXXXXX înaintând procurorului cerere de recuzare.

Potrivit explicațiilor procurorului XXXXXX, ședința de judecată din xx.xx.2022 (n.a. - *care potrivit informației de pe portalul instanțelor nu a avut loc*), nu a avut loc din motivul anunțării stării de urgență în Republica Moldova și sistării activității instanțelor judiciare. În ce privește ședința judiciară din data de xx.xx.2022, aceasta s-a amânat inclusiv la cererea sa, depunând o cerere în acest sens, or în perioada xx-xx.xx.2022 dumnealui s-a aflat în concediu anual de odihnă (*Ordinul nr.xx din xx.xx.2022*). Menționează dl procuror XXXXXX că în ședința din xx.xx.2022, dl XXXXXX, a făcut declarații defăimătoare în privința organelor procuraturii, precum că „ *unii procurori protejează interesele părții adverse* ”, iar ordonanța contestată din xx.xx.2021 vine să confirme acest fapt. La sfârșitul ședinței, i-a atras atenția dlui avocat că, o asemenea abordare, este inadmisibilă. La următoarea ședință, din xx.xx.2022, dl XXXXXX i-a înaintat cerere de recuzare, iar motivele ce au fost invocate sunt asemănătoare celor invocate în plângerea depusă la Inspecția procurorilor. Infirmă, categoric, dl procuror XXXXXX faptul înjurării petentului XXXXXX în sala de ședințe, menționând că acest fapt poate fi confirmat atât de președintele de ședință, judecătorul XXXXXX, cât și de grefierul XXXXXX și avocatul XXXXXX. Pune în evidență dl XXXXXX că doar aceste persoane se aflau în sala de ședințe a instanței de judecată.

Evoluția evenimentelor, în felul în care aceasta a fost relatată *supra*, este confirmată și prin explicațiile oferite în cadrul verificării disciplinare de către avocatul XXXXXX, care a declarat că la xx.xx.2022, în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXX, la judecătorul XXXXXX a avut loc ședința judiciară în care se examina

contestația avocatului XXXXXX, în interesele lui XXXXXX, privind dezacordul cu ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale și a ordonanței de respingere în acest sens a cererii adresate Procuraturii. Ședința respectivă a fost amânată pentru prezentarea unor acte suplimentare și a persoanei interesate XXXXXX. La momentul închiderii ședinței judiciare, avocatul XXXXXX s-a adresat către procurorul XXXXXX cu pretenții, precum că acesta a examinat cazul neobiectiv și susține poziția persoanelor în privința cărora s-a refuzat în pornirea urmăririi penale. Totodată, el înainta pretenții asupra întregii activități a Procuraturii, care le-a adresat pe o tonalitate ridicată. Tot atunci, părțile, inclusiv și dl avocat XXXXXX, au ieșit din sala de ședințe, în coridor, unde dl XXXXXX, cu aceeași tonalitate ridicată, invoca pretenții procurorului, și chiar a încercat să-l acuze și pe dumnealui că este de aceeași parte cu procurorul. El nu a atras atenție la pretențiile și obiecțiile dlui avocat XXXXXX și a ieșit din sediul instanței. El nu a auzit și nu a observat din partea procurorului XXXXXX cuvinte și/sau acțiuni care să înjosească demnitatea avocatului XXXXXX, și care să contravină deontologiei procurorilor. A auzit doar că procurorul XXXXXX i-a atras atenția dlui avocat XXXXXX să se liniștească, deoarece nu are dreptate.

Prin comunicarea dlui judecător XXXXXX, s-a relatat că ședința de judecată din xx.xx.2022, a fost amânată în temeiul cererii procurorului XXXXXX, înregistrată oficial în instanță la data de xx.xx.2022. Procurorul XXXXXX nu a refuzat să pună la dispoziția instanței materialele procesului penal, această acțiune fiind realizată în ședința din xx.xx.2022. Cât privește pretinsul incident ce ar fi avut loc după închiderea ședinței de judecată din xx.xx.2022, dl XXXXXX a confirmat existența, în sala de ședințe, a unei discuții, pe un ton mai ridicat, între procurorul XXXXXX și avocatul XXXXXX, dar nu a auzit conținutul acesteia. A solicitat participanților la proces să părăsească sala de ședințe, pentru că urma să înceapă o altă ședință într-o altă cauză și să continue discuțiile în coridor.

Procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, activează în funcția de procuror în Procuratura Republicii Moldova din anul 1994, perioadă în care nu a fost vreodată supus sancțiunilor disciplinare.

În acord cu solicitarea autorului sesizării, Inspekția procurorilor a analizat dacă, din perspectivă disciplinară, acțiunile procurorului în Procuratura mun.Chișinău, oficiul XXXXXX, XXXXXX, întrunesc elementele abaterilor disciplinare prevăzute la art.38 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, după cum urmează: **lit.a)- îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și lit.f)- atitudinea nedemnă, manifestări ... care aduc atingere onoarei, probității profesionale, prestigiului Procuraturii sau care încalcă Codul de etică al procurorilor.**

Conform art.41 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, o sancțiune disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

Așa cum a menționat autorul sesizării cu privire la faptele ce prezintă pretinse abateri disciplinare, invocă abateri ce derivă, pe de o parte, din activitatea de serviciu

(absența din ședințele de judecată și nepunerea la dispoziția instanței a lucrărilor procesului penal nr. XXXXXX), iar pe de altă parte, din compartimentul de etică al procurorilor, în sensul tratamentului pretins neetic, aplicat de către procurorul XXXXXX, dlui XXXXXX, la finele ședinței judiciare din data de xx.xx.2022.

Cu referire la absențele procurorului XXXXXX din ședințele de judecată, s-a constatat că acesta a absentat într-o singură ședință, cea din data de xx.xx.2022. Însă, așa cum am menționat *supra*, la acea dată, dl XXXXXX se afla în concediu anual de odihnă or, potrivit Ordinului Procurorului general interimar nr.xxx din xx.xx.2022, acesta s-a aflat în concediu în perioada de la xx până la xx.xx.2022. Mai mult ca atât, despre imposibilitatea prezentării sale în ședința de judecată, la xx.xx.2022, prin cerere, în condițiile art.320 alin.(3) combinat cu art.331 alin.(1) din Codul de procedură penală, din timp a informat instanța despre absența sa motivată, cu solicitarea de amânare a ședinței pentru o altă dată. Această constatare rezultă atât din explicația procurorului XXXXXX, din nota judecătorului XXXXXX, cât și din procesul-verbal al ședinței judiciare din data de xx.xx.2022, în care este menționat: „*prin intermediul cancelariei a parvenit cererea de amânare a ședinței de judecată din partea procurorului*”. Astfel, în speță, aflarea în concediu la data ședinței de judecată din xx.xx.2022, pe fundalul formulării și cererii de amânare, reprezintă o absență motivată, circumstanță care nu poate genera răspunderea disciplinară a procurorului. În context, ședința menționată oricum nu ar fi fost lucrativă, or, în acea ședință a absentat și persoana interesată, XXXXXX. Astfel, absența motivată a procurorului XXXXXX din ședința judiciară din xx.xx.2022, ca și circumstanță individuală, nu a generat cheltuieli suplimentare.

Cu referire la refuzul procurorului XXXXXX de a pune la dispoziția judecătorului de instrucție lucrările procesului penal nr. XXXXXX, s-a constatat că potrivit art.313 alin.(4) Cod de procedură penală, procurorul este obligat să prezinte în instanță materialele corespunzătoare. Din textul de lege citat, nu rezultă însă care este volumul materialelor pe care procurorul este obligat să le pună la dispoziția instanței. Din pct.5.7 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.7 din 04.07.2005, *cu modificările ulterioare*, „Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale”, rezultă că procurorul prezintă judecătorului de instrucție materialele obținute în urma controlului argumentelor invocate în plângerea depusă la judecătorul de instrucție în condițiile art.313 Cod de procedură penală, control pe care procurorul îl realizează după ce i se înmânează copia plângerii, dar până la data soluționării acesteia de către judecător. Explicația oficială astfel oferită, nu indică asupra faptului că procurorul ar avea obligația de a pune la dispoziția judecătorului de instrucție lucrările procesului penal în întregime, ci doar acelea care combat pretențiile de legalitate și/sau temeinicie, inserate în plângerea adresată judecătorului de instrucție.

Dincolo de cele menționate, se constată că nici din procesele-verbale ale ședințelor de judecată nu rezultă pronunțarea vreoa unei încheieri a instanței prin care să se pună în sarcina procurorului prezentarea în întregime a lucrărilor procesului penal sau, după caz, să se conțină vreoa mențiune în sensul că, procurorul b, deși i s-a pus în vedere (*indicat sau, după caz, a fost atenționat*) să prezinte materialele procesului penal, acesta nu ar fi executat-o. Și judecătorul XXXXXX a infirmat faptul că procurorul XXXXXX ar fi refuzat să pună la dispoziția instanței materialele relevante.

în această ordine de idei, se constată neconfirmarea și a acestui capăt de acuzare disciplinară imputat procurorului XXXXXX.

Cu referire la pretinsa insultare (ofensare) a dlui avocat XXXXXX de către procurorul XXXXXX, după închiderea ședinței din xx.xx.2022, în procesul verificării disciplinare, nu au fost administrate probe care să vină în suportul declarațiilor autorului sesizării. Astfel, persoanele indicate de către dl avocat XXXXXX, ca fiind martori ai pretinsei agresiuni verbale a domniei sale din partea dlui procuror XXXXXX, au confirmat că, la sfârșitul ședinței din data de xx.xx.2022, a existat o discuție pe un ton mai ridicat între ei. Însă, nici dl judecător XXXXXX și nici dl avocat XXXXXX, nu au auzit ca dl procuror XXXXXX să-l fi insultat sau să-i fi adresat cuvinte injurioase dlui avocat XXXXXX. Din contra, avocatul XXXXXX, a indicat că de rând cu procurorul, de către XXXXXX și lui i s-a reproșat că este părtaș a poziției procuraturii. Menționează dl avocat XXXXXX că, a auzit doar cum procurorul XXXXXX, i-a atras atenția dlui XXXXXX să se liniștească, deoarece nu are dreptate.

În asemenea circumstanțe, se constată o dualitate de poziții, pe de o parte, a dlui avocat XXXXXX, care insistă că ar fi fost insultat de către procuror, iar pe de altă parte, cea a procurorului XXXXXX, care categoric a infirmat faptul înjurării dlui avocat XXXXXX. Celelalte persoane audiate (n.a. - *judecătorul XXXXXX, avocatul XXXXXX*), nu au auzit injurii, ele venind doar să confirme existența discuției, de la finele ședinței, pe un ton mai ridicat.

Conform prevederilor art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează.

Astfel, analizând rezultatele verificării sesizării avocatului XXXXXX, Colegiul de Disciplină și Etică conchide următoarele:

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului, legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Procurorul, în conformitate cu prevederile art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, poate fi tras la răspundere disciplinară dacă în urma verificării argumentelor sesizării, Inspecția procurorilor va constata temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către procuror.

Dezacordul cu rezultatele examinării plângerilor de către procuror, nu poate servi temei pentru tragere la răspundere disciplinară, cu atât mai mult, că în condițiile prevederilor art.13 din Legea cu Privire la Procuratură și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești (art.299¹ și art.313 Cod de procedură penală).

Urmare verificării sesizării și contestației și materialului probator, Colegiul de Disciplină și Etică stabilește că alegațiile avocatului XXXXXX, nu s-au confirmat, iar acțiunile procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, nu constituie abatere disciplinară.

Procurorul a acționat conform atribuțiilor funcționale și legii cu privire la Procuratură, care prevăd că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Reieșind din materialele administrate și explicațiile prezentate, necesită a fi subliniat faptul că Colegiul de Disciplină și Etică nu examinează legalitatea însăși a actelor dispuse în cadrul examinării urmăririi penale, reprezentării acuzării în instanță, dar verifică și se expune asupra modului în care decide un procuror să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului.

Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă. În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specifică și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative obligatorii a condițiilor generale - faptă, vinovăție, legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Colegiul constată că în cazul prezentat, materialul probator administrat atât în faza controlului de către Inspekția Procurorilor, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că elementele abaterii disciplinare menționate, nu sunt întrunite.

Luând în considerație că în cadrul controlului nu s-a stabilit încălcarea cu vinovăție de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, a obligațiilor corespunzătoare funcției pe care o deține, iar condițiile pentru atragere la răspundere disciplinară nu sunt îndeplinite cumulativ, nu au fost identificate temeiuri de atragere la răspundere disciplinară conform art.38 din Legea cu privire la Procuratură.

Astfel, în rezultatul examinării contestației asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, a materialelor prezentate, se constată că informațiile cauzei disciplinare acumulate de către Inspekția Procurorilor sunt complete și suficiente, iar soluția adoptată este obiectivă și întemeiată.

În contextul celor expuse, în rezultatul examinării contestației, Colegiul de Disciplină și Etică ajunge la concluzia că în faptele descrise în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, nu sunt confirmate acțiuni ce ar constitui abateri disciplinare, iar Decizia Inspekției Procurorilor a Procuraturii Generale din xx.xx.2022 este întemeiată și legală.

În temeiul pct.77⁵, 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de Disciplină și Etică, examinând contestația asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare emise în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, din xx.xx.2022, emisă de Inspekția Procurorilor a Procuraturii Generale, Colegiul de Disciplină și Etică

HOTĂRĂȘTE

1. A respinge contestația din xx.xx.2022 și a menține Decizia din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX,;

2. Hotărârea este cu drept de contestare la Consiliul Superior al Procurorilor în termen de 5 zile de la data pronunțării.

Președintele colegiului:

Vladislav Guțan _____ semnat _____

Membrii Colegiului:

Victor Comerzan _____ absent _____

Elena Cazacov _____ semnat _____

Alexandru Lozan _____ semnat _____

Octavian Lazarev _____ abținut _____

Oleg Televca _____ semnat _____

Pavel Țurcan _____ semnat _____